دور و نزدیک

حمله کنید، عقب‌نشینی نمی‌کنیم

● **ایسنا:** حزب کارگران کردستان ترکیه تهدید کرد در صورتی که نیروهای ترکیه به نیروهای این حزب حمله کنند، روند عقب‌نشینی اعضای حزب از اراضی ترکیه متوقف می‌شود. جمیل بایک، رهبر شاخه نظامی حزب کارگران کردستان ترکیه (پ.ک.ک) اعلام کرد، این حزب از آغاز ماه جاری روند عقب‌نشینی اعضای خود را از اراضی ترکیه متوقف کرده است چراکه این اقدام در واکنش به عدم‌جدیت دولت ترکیه در پایبندی به توافق‌نامه صلحی میان دو طرف در مارس گذشته صورت می‌گیرد. او هشدار داد که نیروهای این حزب در صورت مواجهه با هرگونه حمله از سوی ارتش ترکیه مجددا به این کشور باز می‌گردند.

۱۵ سال حبس به اتهام قیام علیه نظام

● **ایسنا:** دادگاه عربستان یکی از شهروندان سعودی را به اتهام درخواست برای براندازی نظام و قیام علیه پادشاه کشور به ۱۵ سال حبس محکوم کرد. فهرست اتهامات واردشده علیه این متهم عربستانی شامل ساخت مستندهایی برای تشویق مردم به تظاهرات و تحصن، قیام علیه پادشاه کشور و همچنین همراه‌داشتن تصاویری از رهبران تشکیلات القاعده و سخنرانی‌های آنها درخصوص دعوت به جنگ است.

تصمیمی برای انحلال اخوان گرفته نشده است

● **بی‌بی‌سی:** دولت مصر گزارش رسانه‌های این کشور مبنی بر اینکه دولت برای انحلال اخوان‌المسلمین اقداماتی به جریان انداخته است را تکذیب کرد. رسانه‌های مصر به نقل از سخنگوی وزارت همبستگی اجتماعی این کشور گفته بودند که دولت در تلاش است تا اخوان‌المسلمین را به‌عنوان یک سازمان غیردولتی، غیرقانونی اعلام کند. اما سخنگوی دفتر نخست‌وزیر مصر گفته است که وزارت همبستگی اجتماعی تصمیمی در این مورد نگرفته است. همچنین منابع آگاه از آمادگی دولت امارات برای مجهزکردن ارتش مصر به سلاح‌های مورد نیاز آن خبر دادند. از سویی دیگر ژنرال محمدابراهیم، وزیر کشور مصر، از یک سوءقصد نافرجام جان سالم به در برده است.

رمز عبور اینترنتی میلیون‌ها نفر شکسته شد

● **بی‌بی‌سی:** سازمان‌های اطلاعاتی آمریکا و بریتانیا رمز اطلاعات کامپیوتری میلیون‌ها کاربر اینترنتی را شکسته‌اند. مدارکی که ادوارد اسنودن، کارمند شرکت طرف قرارداد نهادهای اطلاعاتی آمریکا، افشا کرده نشان می‌دهد که سازمان‌های اطلاعاتی آمریکا و بریتانیا توانسته‌اند از ارتباطات امن یا رمزگذاری‌شده اینترنتی رمزگشایی کنند. روزنامه آمریکایی نیویورک‌تایمز و روزنامه بریتانیایی «گاردین» نوشته‌اند که اداره امنیت ملی آمریکا در اجرای برنامه‌ای با طبقه‌بندی «کاملا سری» توانست با رمزگشایی از ارتباطات به اطلاعات شخصی افراد دسترسی پیدا کند.

راه‌اندازی مجدد خط تلفن میان ۲ کره

● **راشاتودی:** رهبران کره‌شمالی بار دیگر خط تلفن مشترک با کره‌جنوبی را راه‌اندازی کردند؛ اقدامی که نشانگر کاهش تنش‌ها میان دو کره در پی تهدیدهای حمله اتمی در اوایل سال‌جاری میلادی محسوب می‌شود. کره‌شمالی در ماه مارس سال‌جاری میلادی خط تلفن و فکس با سئول را قطع کرد. این خطوط ارتباطی برای تسهیل در امر مسافرت بین دو کره مورد استفاده قرار گرفت. روز پنجشنبه، نمایندگانی از سئول و پیونگ‌یانگ گشایش مجدد منطقه صنعتی مشترک کائسونگ را جشن گرفتند؛ اقدامی که نشانگر بهترشدن روابط بین دو کشور محسوب می‌شود.

برای هرگونه جنگ آماده‌ایم

● **ایسنا:** فتحی حماد، وزیر کشور و امنیت ملی دولت فلسطین از آمادگی وزارتخانه متبوعش برای هرگونه جنگ آتی جهت حمایت از جبهه داخلی تاکید کرد. از سویی دیگر ساکنان غزه در حمایت از قدس و محکومیت حملات مکرر شهرک‌نشینان، نظامیان رژیم اسراییل و گروهک‌های تندرو یهودی به مسجدالاقصی تظاهرات کردند.

اسراییل لبنان را تهدید می‌کند

● **ایسنا:** رییس‌جمهوری لبنان هشدار داد که رژیم اسراییل و تروریسم بین‌الملل خطرهایی هستند که لبنان را تهدید می‌کند. میشل سلیمان، گفت: اسراییل لبنان را خطری برای رژیم نژادپرستانه خود می‌بیند به همین دلیل تلاش می‌کند در این کشور فتنه‌انگیزی کند.

کنیا دیوان بین‌المللی کیفری را ترک می‌کند

● **بی‌بی‌سی:** در پی یک اجلاس اضطراری، نمایندگان پارلمان کنیا به طرح لغو عضویت این کشور در دیوان بین‌المللی کیفری رای موافق دادند ولی اکثر نمایندگان ائتلاف احزاب مخالف دولت این جلسه را به نشانه اعتراض ترک کردند. به گفته تحلیلگران به احتمال زیاد این طرح به تصویب خواهد رسید و در این صورت کنیا اولین کشوری خواهد بود که این دیوان را ترک می‌کند. دیوان بین‌المللی کیفری اوهورو کنیاتا، رییس‌جمهوری و ویلیام راتو، معاون او را به جنایت علیه بشریت متهم کرده است ولی هردو این اتهامات را رد کرده‌اند. دیوان بین‌المللی کیفری اعلام کرده که به پیگرد اوهورو کنیاتا و معاون او ادامه خواهد داد.

عکس: Getyy Images

بدون امضای روسیه، چین، آلمان و ۶ کشور دیگر صادر شد

بیانیه ضدسوری گروه ۲۰

شرق، گروه جهان: ۱۱ کشور از ۲۰ کشور گروه ۲۰، روز گذشته در بیانیه مشترکی با اعلام حمایت از شورای امنیت سازمان ملل در حل بحران سوریه اعلام کردند این شورا در حل موضوع سوریه احساس فلجی می‌کند. به گزارش اینترنشنال بیزینس، استرالیا، کانادا، فرانسه، ایتالیا، ژاپن، کره، عربستان‌سعودی، اسپانیا، ترکیه و بریتانیا از جمله امضاکنندگان این بیانیه بودند. با این حال روسیه و چین، آلمان و شش کشور دیگر عضو گروه ۲۰، این بیانیه را امضا نکردند. در بیانیه گروه ۲۰ آمده است: استفاده از سلاح شیمیایی در هر کجای دنیا امنیت مردم را به خطر می‌اندازد. ما استفاده از سلاح‌های شیمیایی در حومه دمشق را که در ۲۱ آگوست ۲۰۱۳ رخ داد، به شدت محکوم می‌کنیم. در این بیانیه ادعا شده است، شواهد به وضوح نشان می‌دهد که دولت سوریه مسوول چنین اتفاقی است. ما خواهان یک واکنش بین‌المللی قاطع نسبت به چنین حمله‌ای هستیم؛ واکنشی که نشان دهد چنین رفتارهایی نباید تکرار شود و کسانی که مسبب اینگونه رفتارها هستند، باید پاسخگو باشند. جهان نمی‌تواند منتظر بایستد و شاهد افزایش بی‌ثباتی و درد و رنج در منطقه باشد. بنابراین ما از تلاش‌های ایالات‌متحده و دیگر کشورها برای منع استفاده از سلاح‌های شیمیایی حمایت می‌کنیم. در ادامه این بیانیه آمده است: بحران سوریه با راه‌حل نظامی حل نخواهد شد، بنابراین به دنبال دستیابی به یک راه‌حل سیاسی برای حل وضع موجود هستیم. در نشست گروه ۲۰، بی‌شک حاشیه پررنگ‌تر از متن بود. اعضای گروه «جی ۲۰»، تولیدکنندگان ۹۰درصد اقتصاد جهان روز پنجشنبه در «سن‌پترزبورگ» روسیه دور هم جمع شدند تا مشکلات اقتصاد جهانی را زیر ذره‌بین بگیرند اما سایه سنگین بحران سوریه فضای سردی را در این نشست دوروزه حاکم کرد. رهبران موافق و مخالف حمله به سوریه از این نشست به‌عنوان فرصتی برای یارگیری در جبهه خود استفاده کردند و نشست‌های حاشیه‌ای هم تحت‌تاثیر این موضوع بود. به گزارش «گاردین» اکثریت رهبران پنجشنبه‌شب در هنگام صرف شام که سه‌ساعت طول کشید، مخالفت خود را با هرگونه اقدام تنبیهی علیه دولت «بشار اسد» اعلام کردند مگر آنکه این اقدام از سوی شورای امنیت سازمان ملل طرح شود. هرچند آمریکا، ترکیه، کانادا، فرانسه و انگلیس طی تماس‌هایی با سازمان ملل خواهان اقدام مسوولیت‌پذیرانه این سازمان شدند. رییس‌جمهور آمریکا در جریان کنفرانسی خبری که در پایان نشست گروه ۲۰ برگزار شد، گفت: رهبران کشورهای اروپایی، آسیایی و خاورمیانه در جریان این نشست، استفاده از تسلیحات شیمیایی توسط دولت سوریه را محکوم کرده و خواستار پاسخی قاطع شده‌اند.

اوباما مدعی شد: دولت اسد به‌عنوان تهدیدی برای صلح و امنیت جهانی است. اکثر مردم، بشار اسد را مسوول حمله شیمیایی ماه گذشته در حومه دمشق می‌دانند. رییس‌جمهور آمریکا افزود: هر چند پوتین با او موافق نیست.

اوباما گفت: بدبینی موجود میان مردم آمریکا را نسبت به حمله نظامی به سوریه درک می‌کند، اما در عین حال می‌تواند کنگره را متقاعد کند که چنین حمله‌ای محدود و نسبی خواهد بود، این حمله با هدف از کارانداختن تسلیحات شیمیایی که در اختیار دولت سوریه قرار دارد، انجام خواهد شد و کاربرد این سلاح‌ها را در آینده به تعویق خواهد انداخت. دیوید کامرون، نخست‌وزیر انگلیس نشست چهارساعته شام را پرشور عنوان کرد اما گفت که با توجه به اختلافات عمیق توافق بر سر سوریه هرگز به‌دست نمی‌آید. او اصرار ولادیمیر پوتین، رییس‌جمهور روسیه بر استفاده شورشیان از سلاح شیمیایی را ناامیدکننده توصیف کرد و گفت بعید است پوتین با هرگونه شواهدی که حاکی از استفاده نیروهای دولتی سوریه از سلاح شیمیایی است، متقاعد شود.

یارگیری روسیه

اختلافات روسیه، میزبان نشست و آمریکا و اصرار هر دو طرف بر مواضعشان نشان از شکاف عمیقی بود که بیش از هر زمان دیگری فرصت بروز پیدا کرده بود. در طول شام «پوتین» به «باراک اوباما» و «فرانسوا اولاند» گفت که شانس احیای مذاکرات صلح پس از بمباران تنبیهی به حداقل خواهد رسید. پوتین در این نشست موفق به کسب حمایت چین، متحد دیرینه روسیه در مورد سوریه شد، اما علاوه بر این توانست پشتیبانی «بان‌کی‌مون» دبیرکل سازمان ملل، آرژانتین، برزیل و چند نفر از رهبران اروپایی از جمله «آنگلا مرکل» را به دست آورد. در این نشست رییس‌جمهور چین گفت حمله به سوریه خطر افزایش شدید قیمت نفت را به‌همراه دارد. با اظهارات مقامات چینی مشخص شد که آمریکا علاوه بر متقاعد کردن روسیه، راه سخت دیگری در پیش دارد. چین یکی دیگر از اعضای دارای حق وتوی شورای امنیت پیش از این هم نسبت به حمله یکجانبه به سوریه هشدار داده بود. سخنگوی هیات چینی در حاشیه نشست جی ۲۰ به خبرنگاران گفت که جنگ نمی‌تواند مشکل سوریه را حل کند. در اقدامی دیگر برای دنبال کردن راه‌حل صلح‌آمیز در سوریه، سازمان ملل اخضر ابراهیمی، نماینده ویژه خود را به این نشست دوروزه فرستاده بود. سامانتا پاور، پس از نشست روز پنجشنبه هیات نمایندگی آمریکا در سازمان ملل، روسیه را به گروگان‌گرفتن شورای امنیت سازمان ملل در قبال بحران سوریه و طفره‌رفتن از انجام مسوولیت‌های بین‌المللی متهم کرد و گفت: از زمان آغاز جنگ داخلی تاکنون، روسیه همواره از حق وتو برای جلوگیری از اقدام شورای امنیت یا صدور قطعنامه‌ای با اتفاق آرا علیه این کشور استفاده کرد.

اعزام ناوهای چین به سمت سوریه

چینی‌ها و روس‌ها نه‌تنها در اظهارات خود در نشست گروه ۲۰ بر حمایت خود از دولت سوریه تاکید کردند بلکه گامی عملی در دفاع از متحد خود برداشتند. دولت چین نیز همانند روسیه ناوهایی به دریای مدیترانه فرستاده است تا به صورت صلح‌آمیز اقدامات ناوهای آمریکایی را که از سوی باراک اوباما برای انجام حمله نظامی به سوریه اعزام شده‌اند، تحت کنترل داشته باشند. از سوی دیگر شبکه اسکای‌نیوز عربی گزارش داد، قرار است یک کشتی روسی دیگر به جمع ناوهای مستقر در منطقه به سمت سواحل سوریه حرکت کند. گفته می‌شود که این کشتی حامل «محموله ویژه» است.

کشورهای عربی، حامی مالی جنگ سوریه

در بحبوحه نشست‌های حاشیه‌ای اعضای گروه ۲۰ با محوریت سوریه و رایزنی‌های آمریکا برای جلب نظر موافق اعضای این گروه برای حمله به دولت اسد، جان کری، وزیر خارجه آمریکا از پیشنهاد کشورهای عربی برای پرداخت هزینه هرگونه حمله علیه سوریه پرده برداشت. به گزارش آسوشیتدپرس، جان کری اعلام کرد: ما در حال گسترش حمایت‌ها از این اقدام به همراه برخی کشورها مانند اتحادیه عرب هستیم. وزیر خارجه آمریکا در کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان به قانونگذاران این کشور اعلام کرد که کشورهای عربی پیشنهاد کرده‌اند برای دخالت نظامی آمریکا در سوریه کمک مالی فراهم کنند. در عین حال منابع آگاه لبنانی از استقرار ۱۰هزار نیروی حزب‌الله لبنان در دمشق خبر داده‌اند. همزمان رییس پارلمان سوریه از نمایندگان کنگره آمریکا خواست تا به نفع حمله نظامی علیه کشورش رای ندهند. جهاد اللحام، رییس پارلمان سوریه در نامه خود به نمایندگان کنگره آمریکا از آنها خواست تا به نفع حمله نظامی علیه سوریه رای ندهند.

«آسانژ» از تفنگدار جاسوس شکایت کرد

جولیان آسانژ، موسس سایت افشاگر ویکی‌لیکس اعلام کرد که از یک افسر تفنگدار آمریکایی که چهارسال قبل در آلمان از او جاسوسی کرده، اقامه دعوی کرده است.

او گفت که جاسوسی در کنگره سالانه «باشگاه کامپیوتر کیاس» افشا شد. **(ایسنا)**

«ملاله» جایزه صلح کودکان را دریافت کرد

ملاله یوسف‌زی، دختر دانش‌آموز پاکستانی که، سال گذشته از سوی طالبان مورد حمله قرار گرفت «جایزه صلح کودکان» را از «سازمان حقوق کودکان هلند» دریافت کرد. این جایزه صدهزار یورویی به‌وسیله «توکل کرمان» برنده یمنی جایزه صلح نوبل سال ۲۰۱۱ به او اهدا شد. **(خبرگزاری آلمان)**

«کیتا» سوگند خورد

ابراهیم بوبکر کیتا، رییس‌جمهوری جدید مالی، در مقابل دادگاه عالی این کشور سوگند یاد کرد. کیتا در مراسم تحلیف خود آشتی ملی را پس از ۱۸ ماه بحران سیاسی، نظامی در مالی، اصلی‌ترین اولویت کشورش خواند. **(خبرگزاری فرانسه)**

نگاه بیرون

«اوباما» و سوریه

الحیاة

غسان شربل . مترجم: محمد علی عسگری

● تصور کنید «باراک اوباما» به کنفرانس «گروه ۲۰» برود. وقتی «دیوید کامرون» را می‌بیند مصیبتش دوبرابر می‌شود. وقتی می‌خواهد با «اردوغان» دست بدهد هم تقریبا همین احساس را دارد. اما دست‌دادن آقای کاخ سفید با قیصر کرملین جالب توجه خواهد بود. قیصر از دیدن اوباما لذت می‌برد. «ولادیمیر پوتین» در سوریه دستاوردهای مهمی داشت. این شمشیر او بود که شورای امنیت را فلج کرد. این مامور سابق «ک‌گ‌ب» رویاهای قدیمی‌اش را توانست جامه عمل بپوشاند. او توانست بدون شلیک حتی یک گلوله، انتقامش را از آمریکا بگیرد؛ آمریکایی که روزی با کمک کشورهای عضو ناتو و رادارها و موشک‌هایش شوروی را سخت در محاصره گرفته بود. فرق بزرگ بین این دو مرد در آن است که یکی به صورت یک دانشگاهی ظاهر می‌شود که سخنانی مملو از احساسات انسانی می‌زند؛ کسی که سربازان آمریکایی را از دو جنگ خارج کرد و فرمان قتل «بن‌لادن» را صادر و توانست جایزه نوبل صلح را بگیرد. شاید بخواهد به همین‌ها در برابر تاریخ اکتفا کند. بماند که در برابر جریان «بهار عربی» نتوانست کاری از پیش ببرد و... در مقابل او، این کلنل سابق سازمان جاسوسی روسیه طرحی برای انتقام داشت. او همیشه حرف آخر را می‌زند و می‌تواند نهادهای دموکراتیک کشورش را در کنار بازرگانان تحت کنترل خود در آورد. او همچنین ید طولایی در سرکوب شورشیان چچنی دارد. پوتین از بحران سوریه نهایت استفاده را کرد. او همه راه‌ها را به روی واشنگتن بست تا تنها یک راه باقی بماند؛ حمله نظامی. چیزی که رییس‌جمهور آمریکا از ابتدا نمی‌خواست. به این ترتیب بود که اوباما در برابر جهانیان به صورت انسانی مردد و سست، ظاهر شد که حرف‌های گذشته خودش هم از یادش رفته بود. پرسشی که در اینجا پیش می‌آید اینکه آیا پوتین می‌خواهد بعد از این چه کند؟ آیا می‌خواهد از تهدیدهای آمریکا برای امتیاز گرفتن از نظام سوریه برای رفتن به کنفرانس ژنو۲ استفاده کند؟ و آیا نظام سوریه حاضر به دادن چنین امتیازی هست؟ از زمانی که حمله شیمیایی در سوریه صورت گرفت جهانیان دو کلمه را بارها شنیدند: اوبا و حمله! کارشناسان می‌گویند باراک اوباما، «جورج بوش» نیست اما درعین حال آنها یادآور می‌شوند که او «مادر ترزا» هم نیست. به نظر می‌رسد سرنوشت بحران سوریه تا اطلاع ثانوی به اوضاع و احوال همین مرد بستگی داشته باشد.

داستان رییس‌جمهور «پوتین» در سنت‌پترزبورگ

۲ نیمه «پوتین» در «سنت‌پترزبورگ»

رابرت فیسک
ترجمه: سیاوش رزمند

سال‌های نه‌چندان دور، رییس‌جمهور روسیه یک دیدار دیروقت با نماینده ویژه‌اش داشت و از او خواست تا در اولین فرصت به ملاقات دیکتاتور عرب بشتابد تا به او هشدار شخصی رییس‌جمهور برای جلوگیری از حمله آمریکا را برساند که خودکامه عرب از قدرت داوطلبانه کناره‌گیری کند و اجازه برگزاری انتخابات دموکراتیک را بدهد. پیغام پنهانی رییس‌جمهور روسیه تضمین می‌کرد که او می‌تواند در کشور باقی بماند و مقام حزبی‌اش را حفظ کند. دیکتاتور قضیه همان «صدام» و تاریخ آن رویداد فوریه ۲۰۰۳ و پیغام‌رسان رییس‌جمهور «یوگنی پریماکوف» بود. و در آخر اینکه رییس‌جمهور داستان «ولادیمیر پوتین» بود. شاید این حکایت کوچک باید در پوشه کاری «باراک اوباما» در «سنت پترزبورگ» قرار بگیرد. پریماکوف کسی که سابق بر این ریاست سرویس امنیتی روسیه را عهده‌دار بوده، وزیر پیشین امور خارجه و نخست‌وزیر بوده است. مسوول تصمیمات پنهانی و ناراحت‌کننده پوتین از دید غربی‌ها در مسایل روس‌ها و عرب‌ها بوده است. اما این قضیه نکاتی برای رهبران عرب و غربی‌های متکبر درباره برخورد روسیه با مساله خاورمیانه در خود دارد. نامه به‌صورتی شکل گرفته بود که پریماکوف هشدار مستقیم و یکجانبه‌اش را به شخص صدام حسین و نه وزیر خارجه‌اش «طارق عزیز» برساند. پوتین می‌خواست تا این پیشنهاد آنگونه که رییس‌جمهور، خود گفته بود: «به دراماتیک‌ترین شکل ممکن»، به صدام داده شود. تا به صدام این شانس را بدهد تا از حمله آمریکا جلوگیری کند. دیکتاتور عراقی اما موجی از اتهامات را متوجه روسیه کرد که پیش از این نیز در سال ۱۹۹۰ به او این پیغام را داده بود که اگر نیروهایش را از کویت خارج کند آمریکا به عراق حمله نخواهد کرد. پریماکوف رو به او (صدام) گفت بسیار انتظار کشیده است تا نظرش را درباره نامه بداند. صدام هیچ چیزی نگفت. او تنها به شانه پریماکوف زد و اتاق را ترک کرد. طارق عزیز پس از آن فراخوانده شد و با صدایی که صدام هم بتواند بشنود به بلندی گفت: «۱۰ سال پس از این، ما شاهد خواهیم بود که رییس‌جمهور عزیز ما درست گفته است یا پریماکوف». خب، مشخص است که پاسخ به آن درخواست چه بوده است. هم‌اکنون نیز این احتمال را می‌دهم که ممکن است اوباما احتمالا علاقه‌مند است که پوتین وزیر امور خارجه کنونی‌اش «سرگئی لاوروف» را با پیغام مشابهی برای «بشار اسد» به دمشق بفرستد. در آخر اینکه دلیل پوتین برای اینکه به صدام بگوید که می‌تواند در مقام حزبی‌اش باقی بماند این بود که از تزلزل پس از سقوط رژیم در عراق جلوگیری کند. اما مشکل در سوریه اینجاست که تزلزل از سال ۲۰۱۱ شروع شده و از آن زمان تبدیل به یکی از کریه‌ترین جنگ‌های داخلی منطقه شده است. پوتین اما بدون نیمه عملگرایش نیست. با وجود تمام این مسایل او کسی است که پیشنهاد غنی‌سازی اورانیوم مورد نیاز برای کشورهایی که خواستار انرژی هسته‌ای هستند و خواهان تسلیحات هسته‌ای نیستند را در خاک یکی از قدرت‌های مورد تایید هسته‌ای می‌دهد. این یکی از پیشنهادهای پوتین در رابطه با مساله اتمی ایران است. پوتین اما نیمه دیگری هم دارد. در قاهره، بسیاری از سیاستمداران او را «الثعلب» به معنی روباه می‌خوانند و شما همیشه او را در میان برف نظاره می‌کنید با چشمانی نافذ و صورتی مستحکم. او هیچ شفقتی نسبت به سیاستمداران اسلامگرا که اعتمادی به آنها ندارد نشان نمی‌دهد. او در «چچن» یک دیکتاتور را با یکی به مراتب بی‌رحم‌تر جایگزین کرد و روس‌ها تعارفی در این نداشتند که «محمد نجیب‌الله» بی‌رحم کنترل افغانستان را پس از خروج نیروهای شوروی برعهده بگیرد. او در زمانی نه‌چندان دور پرسیده بود: «چرا غرب از شورشیان حمایت می‌کند، کسانی که دشمنانشان را می‌خورند؟» اشاره او به ویدیوی تکان‌دهنده‌ای بود که در آن یکی از مبارزان مسلمان در حال خوردن جگر یک سرباز اعدام شده سوری نشان داده می‌شد. پوتین هیچ‌گاه از استفاده خشونت بی‌حد خودداری نکرده است. ارتش او رفتار سبعانه‌ای را در چچن از خود نشان داد که تفاوتی اندک با برخورد صدام با شورشیان عراقی در ۱۹۹۱ و رژیم سوریه با شورشیان در جریان جنگ داخلی داشته است. مگر جز این بود که روس‌ها از گاز شیمیایی ساخت خود برای بازکردن راهشان در تئاتر مسکو استفاده کردند که توسط شورشیان چچنی اشغال شده بود؟ اگر رژیم سوریه مسبب استفاده از «گاز سارین» در ماه گذشته باشد و پوتین همچنان بگوید که نشانه‌ای برای این ادعا وجود ندارد، آیا این مساله‌ای است که رییس‌جمهور روسیه را نگران کند؟ عجیب است که شبکه‌های خبررسانی غربی مقهور این مساله شده‌اند که آیا اوباما می‌تواند در سنت‌پترزبورگ این فاصله و اختلافش با پوتین را پر کند؟ من به هیچ عنوان اعتقاد ندارم که پوتین تمایلی به پرکردن چنین فاصله‌ای داشته باشد. او می‌داند که خط قرمزها و گزینه‌های روی میز رییس‌جمهور آمریکا و تمام اصطلاحات اوبامایی که آمریکا را به سمت یک جنگ دیگر علیه اعراب می‌کشاند، کارت قدرتمندی را در اختیار او قرار خواهد داد. هنگامی که او از جنوب کرملین به بیرون نگاهی بیندازد، می‌تواند چچن را در دیدرس‌اش داشته باشد. تنها ۸۰۰ مایل آن‌سوتر نیز سوریه را می‌بیند؛ جایی که اسد به جنگ با شورشیانی مشغول است که چچنی‌ها نیز در میانشان دیده می‌شوند. او می‌تواند اشاره کند که اوباما برنامه‌ریزی می‌کند تا در کنار «القاعده» بجنگد؛ چیزی که کاملا درست است. ولی آیا او حاضر است پشت آمریکا در نبرد صلیبی اخیرش بایستد؟ من شک دارم، از آنجایی که او خودش کارشناس مبارزه با تروریسم است، احتمالا بگذارد عرق سرد بر پیشانی اوباما بنشیند. بدون‌شک او خواهد پرسید که آمریکا می‌خواهد به چه اهدافی در محدودیت ۶۰ روزه برسد و و چه رخ می‌دهد هنگامی که همه‌چیز تمام شود و اسد همچنان در دمشق باشد و گازهای شیمیایی بازهم مورد استفاده قرار گیرد؟

منبع: independent